

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.096/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. ... jogtanácsos (cím) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a Dr. Győrfi Attila ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve, címe alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.22.016/2011/7. számú ítélete ellen az alperes által 8. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helyben hagyja.

Kötelezi az **gazdálkodó szervezet**-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 15 000 (Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási költséget, és térítsen meg az államnak külön felhívásra 48 000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A **újság neve** az **gazdálkodó szervezet** kiadásában megjelenő napilap. A **20.. .hó . nap**-i lapszám első oldalán megjelent a „**cikk címe**” című újságcikk, mely a napilap 3. oldalán folytatódott, „**cikk címe2**” címmel. Az írásokban az újságíró a **V.-i** Rendőrsőn kialakult állapotot elemezte.

A felperes **20.. hónap ...-én** helyreigazítási kérelemmel fordult az újság szerkesztőségéhez, amely **20.. hónap ..-én** kelt levelével a kérelmet elutasította.

A felperes **20.. hónap ..-án** kelt, s a törvényszékhez **20.. hónap ..-én** érkezett keresetlevelében kérte kötelezni az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére: „A **újság neve 20.. .hó . nap**-i lapszámában valótlanul állítottuk azt, hogy a rendőrségen belüli konfliktusok következtében egyre inkább ellehetetlenül a munka a **V.-i** Rendőrsőn. Valótlan tényállítás a cikk címe is, tehát az, hogy **cikk címe V.-en**. Ugyancsak valótlanul állítottuk, hogy a rendőrség tehetetlenségére máris ráéreztek a tolvajok: csak a közeli **F.-ön** heti 3-5 betörés történik az ősz óta, s nem ez az egyetlen

település, amelyen ugrásszerűen nő a lopások száma. További valótlan tényállítás az, hogy az őrs dolgozóit a feljelentésük miatt a rendőrségen belül vegzálják." Álláspontja szerint e tényállítások valótlanok, sértik a rendőrség jóhírnevét, így a Pp. 342. § (2) bekezdése értelmében sajtó-helyreigazítás alapjául szolgálnak. Kérte az alperes költségben való marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes költség fizetésére kötelezését indítványozta. Azzal védekezett, hogy az újságcikk az újságíró véleményét rögzíti, így sajtó-helyreigazítás tárgya nem lehet. Abban az esetben, ha a bíróság úgy ítélné meg, hogy az írás a felperesre nézve sérelmes tényállításokat tartalmaz, bizonyítani kívánta, hogy e tényállítások a valóságnak megfelelnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 8 nap alatt a **újság neve 20.. .hó . nap.**-i lapszámában megjelent „**cikk címe**” című újságcikkkel azonos helyen és szedéssel jelentesse meg az alábbi helyreigazító közleményt: „A **újság neve 20.. .hó . nap.** napján megjelent lapszámában közzétett „**cikk címe**” című újságcikkben valótlanul állítottuk azt, hogy a rendőrségen belüli konfliktusok miatt történt **F.-n** heti 3-5 betörés ősz óta és hogy nem ez az egyetlen település, amelyen ugrásszerűen nőtt ez okból a lopások száma. Ugyancsak valótlanul állítottuk, hogy a **V.-i** Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő 9 rendőrt a rendőrségen belül vegzálják, mivel **20.. hónapban** a **V.-i** Rendőrőrs vezetőjét feljelentették.” Kötelezte az **gazdálkodó szervezet**-t, hogy fizessen meg a felperesnek 30 000 forint perköltséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 27 000 forint kereseti illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A határozata indokolásában kifejtette, hogy elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a perbeli újságcikk felperes által sérelmezett kitételei véleménynek vagy tényállitásnak tekintendők.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással hangsúlyozta, hogy ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban valós tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a valós tények.

Megítélése szerint az újságcikk címe, továbbá azon része, hogy „a rendőrségen belüli konfliktusok következtében egyre inkább ellehetetlenül a munka a **V.-i** Rendőrőrsön” az újságíró véleményének tekintendő, s nem tényállítást tartalmaz. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma PK. 12. számú állásfoglalása III. pontja értelmében pedig a véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja, ezért e két kitétel kapcsán a keresetet elutasította.

Megállapította, hogy a cikk másik két, felperes által sérelmezett mondata tényállítás, s e tekintetben azok valóságtartalmát a PK. 14. számú állásfoglalás I. pontja értelmében az alperesnek kellett igazolni.

Hangsúlyozta, hogy az e körben tanúként meghallgatott főszerkesztő-helyettes, illetve a cikk szerzője csak közvetett tényeken alapuló vallomást tett, az az előadásuk, hogy információikat egy névtelen informátortól szerezték, a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntése (BH. 1990. évi 468. sz. jogeset) alapján nem szolgálhat a sajtószerv mentesülésének alapjául. Az alperes által becsatolt, a **F.-i** polgármester által az alperesnek írott levél ugyan valóban említést tesz arról, hogy 20.. őszén nőtt a lopások száma **F.-n**, azonban ennek okát maga a polgármester sem a rendőrségen belül kialakult helyzettel hozza okozati összefüggésbe. Az a **V.-i** Rendőrőrsön szolgálatot teljesítő személy által a Rendészeti Főigazgatóság vezetőjének címzett levél, melynek tartalmával az alperes a vegzálás tényét kívánta bizonyítani, ennek igazolására nem alkalmas, mert ugyan kitűnik belőle, hogy a jelentést tevő személy szolgálati beosztása rá nézve kedvezőtlenül változott, azonban, hogy ennek oka a **V.-i** Rendőrőrs vezetőjével szemben tett feljelentés lenne, nem állapítható meg.

Mindezekre figyelemmel kötelezte az alperest a helyreigazító közlemény közzétételére.

Tekintettel arra, hogy a bírói gyakorlat értelmében, ha a sajtó-helyreigazítási kérelem akár csak egy sérelmezett kitétel esetében is alapos, a felperes pernyertesnek tekintendő, a napilap kiadóját kötelezte a felperes részére képviselőjének munkadíjából álló perköltség, illetve az ügy tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta folytán feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megtérítésére.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a törvényszék határozatának megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes költségben való marasztalását.

A helyreigazítási kérelem alapjául szolgáló azon cikkrészlettel kapcsolatban, hogy a lopások száma **F.-n** nőtt, hangsúlyozta, hogy az írás nem azt állította, hogy a statisztikai adatok szerint növekedett e bűncselekmények száma, hanem arról szólt, hogy azon lopások száma növekedett, amelyeket elkövettek ugyan, de a rendőrségen belüli helyzetre tekintettel a sértettek nem éltek a feljelentés lehetőségével, mert azt érezték, hogy „a rendőrség tehetetlen”. A felperes által csatolt, a lopások számának változatlanlanságát igazoló statisztikai kimutatásra reagálva megjegyezte, hogy ez a cikkben írtakat nem cáfolja, mert az a településen élők által megélt helyzetet tükrözte, függetlenül a statisztikai adatoktól.

Az őrs dolgozóinak vegzálásával kapcsolatos megállapítás körében kiemelte, hogy nem vitatja, hogy a felettesek a szolgálati szabályzat betartásával és a jogszabályoknak megfelelően intézkedtek a beosztottakkal szemben, azonban az őrsparancsnok ellen feljelentést tevő személyek ezeket az intézkedéseket bosszantásként, háborgatásként, zaklatásként élték meg, s az írás ennek adott hangot.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását és az alperes költségben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a **V.-i** Rendőrőrs tagjának panasza alapján belső vizsgálat indult és az

a panaszban foglaltakat megalapozatlannak találta. E tényről az újságcikk szerzőjének a cikk megírása előtt is tudomása volt, ám erről nem tett említést.

Az ítélet tábla a Pp. 253. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet részben elutasító rendelkezését, erre irányuló fellebbezés hiányában.

A fellebbezést alaptalannak találta.

A törvényszék a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma PK. 14. számú állásfoglalása I. pontjában írtaknak megfelelően lehetőséget biztosított az alperes részére, hogy a perbeli cikk felperes által kifogásolt részeinek valóságtartalmát bizonyítsa. A bizonyítás azonban nem vezetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság a helytállóan megállapított tényállás alapján helyes döntést hozott, annak indokaival is egyetért az ítélet tábla, azt megismételni nem kívánja, ezért csupán a fellebbezésben írtakra tekintettel jegyzi meg az alábbiakat:

Az a mondatrész, hogy „20.. őszén **F.-n** nőtt a bűncselekmények száma” - holott e növekedés nem állapítható meg - nem okvetlenül valótlan tényállítás, figyelemmel a polgármester által is említett látenciára. Az a megfogalmazás, hogy a bűncselekmények számának növekedését - amennyiben az valóban kimutatható - a rendőrség tehetetlenségével hozza összefüggésbe, a valós tény hamis színben való feltüntetését jelenti. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése ez esetben is feljogosítja a sérelmet szenvedettet, hogy helyreigazító közlemény közzétételét kérje. Az adott esetben azonban az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére nem bizonyította, hogy az állított okozati összefüggés fennáll. E körben a **f.-i** polgármester által elmondottaknak különösebb jelentősége nincsen.

A rendőrség tagjainak „vegzálásával” kapcsolatban az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy maga az alperes is elismerte, hogy az előjárók által fogantatosított intézkedések a szolgálati szabályzatnak, az előírásoknak megfelelőek voltak, amint ezt a lefolytatott belső vizsgálat is igazolta, ezek még ha nagy számban fordultak is elő, nem valósították meg az újságíró által a cikkben írt „vegzálást”. Helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy ha a sérelmezett újságcikkben az újságíró az ismeretlen informátoraitól származó szavakat valóságként, a hallottaknak megfelelően adta is tovább, ezen információk valóságos voltaért felelősséggel tartozik a sajtó.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét tulajdonképpen helyes indokaira tekintettel hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján.

A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes kiadóját a felperes részére fellebbezési eljárási költség megfizetésére. E címen a felperes képviselőjének munkadíját számolta el.

Az ügy tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta folytán le nem rótt fellebbezési illetéket ugyancsak az alperes kiadója köteles az állam javára megtéríteni az eredménytelen fellebbezés következtében a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Az illeték mértékét az ítélőtábla az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

D e b r e c e n, 2012. február 16.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Kocsis Ottília s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -